

Els nous deixebles del monòleg

Sant Feliu de Guíxols acull un nou curs que ensenya a dominar les tècniques bàsiques d'aquest art interpretatiu a alumnes amateurs

Els nous deixebles del monòleg

ROSER ALBERTÍ SANT FELIU DE GUÍXOLS

En els últims anys, personatges com ara Dani Rovira, Leo Harlem, Goyo Jiménez o Eva Hache han popularitzat una disciplina artística que només unes poques persones arriben a dominar professionalment: l'art de saber interpretar un monòleg. Canals televisius com Paramount Comedy o programes com El Club de la

Comedia han apropiat aquesta tècnica interpretativa a un públic que no sempre es pot permetre anar als teatres per manca de temps o de diners, però també han ajudat a crear una idea distorsionada del que és realment un monòleg i la feina i dedicació que requereix.

Amb la finalitat de canviar aquesta idea i ajudar a formar futurs monologuistes, l'actriu i psicòloga Susanna Comas ha iniciat a Sant Feliu de Guíxols un curs pilot especialitzat en ensenyar les tècniques bàsiques del monòleg a persones de totes les edats amb ganes d'aprendre i, sobretot, de passar una bona estona divertint-se i divertint. "Amb aquest curs volia reivindicar la importància de la professionalitat en el món del monòleg, perquè avui en dia qualsevol aficionat s'hi dedica i el nivell està baixant ràpidament. I com amb tot, primer calen unes pautes i molt de treball per fer les coses ben fetes" destacava la Susanna que afegia que havia escollit aquesta localitat de la Costa Brava, perquè "no tot es redueix a les grans ciutats com Girona i Barcelona". Amb aquest objectiu, cada dimarts i divendres, la Susanna dedica els seus coneixements i experiències a la quinzena de persones, dividides en dos grups, que s'han apuntat a aquesta aventura interpretativa. El grup de dimarts es troba a les sis de la tarda i fins a les 10 de la nit comparteixen rialles en una de les sales de l'Antic Hospital de Sant Feliu de Guíxols.

"Vaig veure el cartell sortint de veure un espectacle d'en José Corbacho i em va cridar molt l'atenció" explica en Joan Balcells, un dels alumnes de la Susanna. "Havia fet molts pocs monòlegs davant la gent i no eren ni de creació pròpia ni espontanis" afegia. En Joan té 50 anys; la Joana Muñoz, en canvi, en farà 16 a finals d'agost. Tots dos formen part del mateix grup on l'edat dels seus integrants és el que menys importa. "El curs és just el que m'esperava i m'encanta" remarca la Joana.

Junts han fet, de moment, cinc classes durant les quals la Susanna els ha ensenyat en primer lloc la importància de preparar un text propi, en què expliquin situacions que visquin i sentin com a pròpies. "El que vull és que ells, encara que no coneguin els fets perquè no els han viscut directament, sí que dominin la matèria. S'ha de treballar molt dur per preparar un bon monòleg" explica la Susanna. Per això, cada setmana, un a un els alumnes van pujant a l'escenari a interpretar els seus textos que, com el d'en Miquel Gironés i el de la Isabel Díaz, van des de les situacions més còmiques que pots trobar en un gimnàs fins a l'absurditat publicitària de certs productes de bellesa. Un cop acaben, els companys proposen idees per a nous gags i opinen sobre la interpretació mentre la Susanna els guia segons les necessitats de cadascú i els dona consells sobre com modular la veu, utilitzar una o altra postura o inclús sobre l'actitud a tenir davant del públic.

La de dimarts passat no va ser una classe qualsevol, per això l'Ignasi Aguirre de, 14 anys, es va infiltrar en aquest grup -normalment va a classe els divendres. Venia com a convidat el monologuista professional Carlos del Pozo. "El text és un ser viu i els gags poden ser temporals" els va dir Del Pozo als alumnes després d'interpretar-los un monòleg en petit comitè. "Tot i que el text ha d'estar molt assajat, a vegades es poden anar afegint coses en funció del que va passant o introduir gags que hi poden anar bé i no estaven preparats per a aquell text en concret" afegia el monologuista. En Carlos del Pozo, com la Susanna Comas, va advertir als seus aprenents de l'exigència del públic, en augment constant i de la importància de no encarar-se a un públic sense estar preparats. "La gent no es cansa dels monòlegs, es cansa dels mals monòlegs" deia del Pozo, comentari al qual Comas afegia que " hi ha persones que van de professionals i no ho són perquè no saben reaccionar davant d'imprevistos ni interpretar correctament i l'únic que aconsegueixen és cremar aquest món". D'altra banda, i per qui vulgui veure en directe el treball d'aquest petit grup de futurs monologuistes, al novembre s'uniran a la recollida de fons per a la Marató de TV3, interpretant els seus textos al teatre de Sant Feliu de Guíxols, amb molt d'humor, esforç i hores de dedicació i feina ben feta.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/estiu/2014/07/18/nous-deixebles-del-monoleg/679189.html?utm_source=rss